

мативного акта о бизнес-инкубаторах. Именно такой нормативный акт должен стать первым шагом создания всесторонних благоприятных условий для развития сети бизнес-инкубаторов в Украине.

Список використаної літератури

1. Васильева Л. М. Бізнес-інкубатор як форма й елемент інноваційної інфраструктури / Л.М. Васильева [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/26_OINXXI_2009/Economics/52632.doc.htm. – Назва з екрану.
2. Захарченко В. И. Зарубежный и отечественный опыт государственного регулирования экономики для современной Украины [Текст]/ В. И. Захарченко, О. Г. Борисов, А. В. Иванищева / Под ред. В. И. Захарченко. – Одесса: «Негоциант», 2005. – 128 с.
3. Холодкова Ю. А. Бизнес-инкубатор: его основные особенности и назначения / Ю.А.Холодкова // Молодой ученый. – 2009. – №9. – С. 90-91.
4. Водянка Л. Д. Перспективи розвитку бізнес-інкубаторів в Україні [Текст]/ Л. Д. Водянка, К. В. Горошовська // Науковий вісник Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка : Економічні науки. Випуск 10. – Кам'янець-Подільськ : ФОП Сисин Я.І., 2015. – С. 30-36.
5. «Про інноваційну діяльність» [Текст]: Закон України від 4 липня 2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – Ст. 266.
6. «Порядок реєстрації організацій, діяльність яких спрямована на задоволення потреб суб'єктів малого та середнього підприємництва» [Текст]: Постанова КМ України від 21 травня 2009 р. № 510 // Офіційний вісник України. – 2009. – №39. – Ст.1310.
7. Яровая М. Украинские стартап-инкубаторы: что представляют и чего хотят взамен? / М. Яровая [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://ain.ua/ukrainskie-startap-inkubatory-chto-predostavlyayut-i-chto-hotyat-vzamen>. – Название с экрана.

П. В. Пилипчук

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Право»

Науковий керівник: к.ю.н., доц. А. В. Смітюх

ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ЗА ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ТА ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ»

Із прийняттям Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» [1] (далі – Новий Закон) порядок формування статутного капіталу ТОВ зазнав змін, аналіз яких і є основною метою даних тез.

До прийняття Нового Закону порядок формування статутного капіталу ТОВ визначався Цивільним кодексом України [2, ст. 144] та Законом України «Про господарські товариства» [3, ст. 52], відповідно до яких статутний капітал ТОВ підлягає сплаті учасниками товариства до закінчення першого року з дня державної реєстрації товариства. Проте Новий Закон скорочує цей строк удвічі: відповідно до ст. 14 Нового Закону кожен учасник товариства повинен повністю внести свій вклад протягом шести місяців з дати державної реєстрації товариства, якщо інше не передбачено статутом товариства [1, ст. 14].

Ст. 52 Закону України «Про господарські товариства» передбачає, що у разі невнесення або неповного внесення кимось з учасників вкладу протягом року загальні збори учасників зобов'язані прийняти одне з нижченаведених рішень:

- про виключення із складу товариства тих учасників, які не внесли (не повністю внесли) свої вклади, та про визначення порядку перерозподілу часток у статутному капіталі;
- про зменшення статутного капіталу та про визначення порядку перерозподілу часток у статутному капіталі;
- про ліквідацію товариства [3, ст. 52].

Новий Закон містить з питання прострочення внесення вкладу важливі новели:

По-перше, ч. 1 ст. 15 Нового Закону запроваджує цілком новий інститут попередження про прострочення оплати та додаткового строку: «Якщо учасник прострочив внесення вкладу чи його частини, виконавчий орган товариства має надіслати йому письмове попередження про прострочення. Попередження має містити інформацію про невнесений своєчасно вклад чи його частину та додатковий строк, наданий для погашення заборгованості. Додатковий строк, наданий для погашення заборгованості, встановлюється виконавчим органом товариства чи статутом товариства, але не може перевищувати тридцять днів»;

По-друге, ч. 2 ст. 15 Нового Закону дещо змінює можливий перелік рішень, які приймають у такій ситуації загальні збори ТОВ – відтепер це рішення:

- про виключення учасника, який має заборгованість із внесення вкладу;
- про зменшення статутного капіталу товариства на розмір неоплаченої частини частки учасника товариства;

- про перерозподіл неоплаченої частки чи її частини між іншими учасниками без зміни розміру статутного капіталу товариства та сплату такої заборгованості відповідними учасниками;
- про ліквідацію товариства [1, ст. 15].

Також ч. 3 ст. 15 Нового Закону передбачено, що голоси, які припадають на частку учасника, який має заборгованість перед товариством, не враховуються при визначенні результатів голосування для прийняття такого рішення [1, ст. 15].

Розглянуті вище новели деталізують положення про наслідки невнесення вкладу: хоча строк сплати статутного капіталу і був скорочений до шести місяців (що все одно є, на нашу думку, розумним строком), але вводиться досить зручний інститут додаткового строку; також деталізація та розширення переліку рішень загальних зборів, що мають бути прийняті у разі порушення даного строку, дозволяє передбачити більш широке коло можливостей для ТОВ, серед яких новою є можливість перерозподілити неоплачену частку між іншими учасниками. Отже, на наш погляд, Новий Закон значно удосконалює правове регулювання формування статутного капіталу ТОВ.

Розгляд правового регулювання даного питання у деяких зарубіжних країнах дозволяє зробити такі висновки. У РФ за ст. 16 Федерального Закону «Про товариства з обмеженою відповідальністю» строк сплати частки у статутному капіталі не може перевищувати 4 місяці з моменту державної реєстрації товариства, причому у разі неповної сплати неоплачена частина частки переходить до товариства, яке повинне її реалізувати [4, ст. 16].

У ФРН частина вкладів обов'язково повинна бути внесена до реєстрації товариства, оскільки, згідно із ст. 7 Закону ФРН «Про товариства з обмеженою відповідальністю», заява про реєстрацію може бути подана тільки у разі сплати чверті кожного статутного вкладу за умови, що майнові вклади не узгоджені. При цьому сума статутного капіталу в цілому повинна складати половину мінімального статутного капіталу (25000 євро), тобто 12000 євро [5, ст. 7]. Відповідно до ст. 9 зазначеного закону: якщо вартість майнового вкладу на момент подачі заяви про реєстрацію товариства у торговому реєстрі не досягає суми статутного вкладу по зобов'язанню, учасник зобов'язаний внести грошовий вклад в розмірі недостатньої суми. При цьому строк позовної давності за вимогами товариства становить 10 років з моменту реєстрації товариства у торговому реєстрі [5, ст. 9].

Відповідно до ст. 26 Закону КНР «Про компанії», перший внесок усіх учасників не повинен бути менший за 20% від суми статутного капіталу або менший за його мінімальний розмір (30000 юанів женьмінбі). Частина, що залишилась вноситься учасниками протягом 2 років (5 років для інвестиційних компаній) після створення компанії [6, ст. 26]. При цьому із ст. 30 зазначеного закону випливає, що перший внесок учасників сплачується обов'язково до реєстрації товариства, оскільки заяву про реєстрацію можна подавати лише після сплати першого внеску і зі свідоцтвом про перевірку внесення вкладів наряду з іншими документами. [6, ст. 30]

Отже, можна побачити, що в ФРН та КНР до реєстрації товариства повинна бути сплачена певна частина суми статутного капіталу, яка прив'язана до мінімального статутного капіталу, а також більший строк на сплату повної суми статутного капіталу тоді, як в РФ та в Україні така прив'язка відсутня, і статутний капітал товариства сплачується повністю після державної реєстрації, але також передбачені наслідки невнесення вкладу, які в Україні врегульовані навіть детальніше, а з прийняттям Нового Закону стають ще більш конкретизованими і передбачають нові правомочності як ТОВ взагалі, так і його учасників зокрема.

Список використаної літератури

1. Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: Закон України від 06.02.2018 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/main/2275-19>. – Назва з екрана.
2. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15/>. – Назва з екрана.
3. Про господарські товариства: Закон України від 19.09.1991 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12/>. – Назва з екрана.
4. Об обществах с ограниченной ответственностью: Федеральный Закон РФ от 08.02.1998 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.consultant.ru/document/cons_doc_LAW_17819/. – Назва з екрана.
5. Бергман В. Торговое уложение Германии. Закон об акционерных обществах. Закон об обществах с ограниченной ответственностью. Закон о производственных и хозяйственных кооперативах[Текст]/ [сост. В. Бергман; пер. с нем. Е. А. Дубовицкая; науч. ред. Т. Ф. Яковлева]. – 2-е изд., перераб. – М. : Волтерс Клувер, 2009 – С. 477-520.
6. О компаниях: Закон КНР от 29.12.1993 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://chinalawinfo.ru/economic_law/law_company. – Назва з екрана.